

Remonstrantse Gemeente Rotterdam
Zondag 29 maart 2026
Palmzondag



Intocht in Jeruzalem, CoPilot

Thema: De Heer heeft deze ezel nodig

Voorgangers: dr. Tjaard Barnard en dr. Koen Holtzapffel
Organist: Jos van der Kooy

In de dienst wordt gedoopt Fleur,
dochter van Elisabeth Paarlberg en Arie Pieter van Dijk

Als leden van de Remonstrantse Broederschap worden bevestigd: Elisabeth Paarlberg en Fred Delhaas

Aanneming

Welkom, kort (Jethro)

Bijbellezing: (Tjaard)

Psalm 34

²Altijd wil ik de Heer danken,
elke dag zing ik een lied voor hem.

³Ik zal juichen voor de Heer
vanuit het diepst van mijn hart.

Mensen die trouw zijn aan de Heer,
horen mijn lied, en ze zijn blij.

**⁴Laten we vertellen hoe machtig hij is,
laten we hem samen prijzen.**

⁵Ik riep de Heer, en hij gaf mij antwoord.
Ik was doodsbang, en hij heeft mij bevrijd.

⁶Mensen die hulp vragen aan de Heer,
zullen blij zijn en lachen.
Want hij zal hen helpen.

⁷Toen ik het moeilijk had,
riep ik naar de Heer.
Hij luisterde naar mij,
en hij heeft me gered.

Inleiding tot aanneming, voorlezen beginselverklaring, vraagstelling en aanneming (Tjaard)

calvinistische achtergrond

aanneming vroeger examen: vragen naar de catechismus

nieren proeven of men er wel bij hoort

past niet in remonstrantse traditie

functie belijdenis: pas van waarde, als het je eigen belijdenis is

breedte geloofsgemeenschap

dogmatisch standpunt niet van belang, maar betrokkenheid, bewogenheid

Eenheid in het nodige,

vrijheid in het mogelijke

in alles de liefde

Beginselverklaring:

De Remonstrantse Broederschap is een geloofsgemeenschap die, geworteld in het Evangelie van Jezus Christus, en getrouw aan haar beginsel van vrijheid en verdraagzaamheid, God wil eren en dienen.

Vragen door Koen aan Elisabeth en Fred

Ondertekening formulieren en boek

Gebed (Koen)

Toespraak (Jethro)

Gelukwensen en koffie

Hierna: verwelkoming nieuw ingekomenen...

Welkom en aansteken van de kaars door lid van de kerkenraad

Orgelspel

Koen

(Gemeente gaat staan)

Aanvangslied 87: 1, 3 en 4 Op Sions berg sticht God zijn heil'ge stede

Psalm 87

LvdK

b: W. Barnard/K. Heeroma

m: Genève 1562

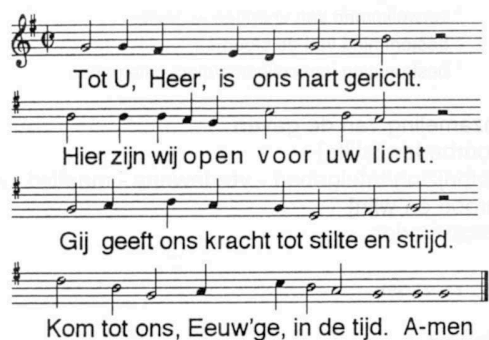
1. Op Si-ons berg sticht God zijn heil-ge ste-de.
Zij heeft zijn hart, Hij houdt er o-pen hof.
O Gods-stad, vro-lijk zin-gen wij uw lof:
door u-we poort zal ie-der bin-nen tre-den.

God zal hen zelf bevestigen en schragen
en op zijn rol, waar Hij de volken schrijft,
hen tellen, als in Isrel ingelijfd,
en doen de naam van Sions kindren dragen.

Zij zullen saam, de groten met de kleinen,
dansend de harpen en cymbalen slaan,
en onder fluitspel in het ronde gaan,
zingend: 'In U zijn al onze fonteinen'.

Votum en groet

Antwoordlied Tot U, Heer, is ons hart gericht



(Gemeente gaat zitten)

Inleidende Bijbellezing Psalm 118: 24-29

[24] Op deze dag heeft de Heer overwonnen,
laten we blij zijn en juichen.

[25] Heer, help ons en red ons.

Heer, maak ons gelukkig!

[26] Wij bidden om vrede en geluk
voor alle mensen die naar de tempel komen
omdat ze vertrouwen op de Heer.

[27] God is de Heer,
hij heeft ons laten overwinnen.

Vier daarom allemaal feest,
zwaai met takken en ga zijn tempel binnen.

[28] Hij is onze God, hem moeten we danken.

Hij is onze God, hem moeten we prijzen.

[29] Dank de Heer, want hij is goed.

Zijn liefde blijft altijd bestaan!

Gebed

Verwelkoming nieuw ingekomenen

Doop en belijdenis

Woorden van de doopvader en gedicht van oom Koendert

Voorlezen doopverantwoording

Doopvragen aan de doopgetuigen Annie van Dijk en Michiel Paarlberg

Vragen aan de doopouders

Bediening van de doop

Aansteken doopkaars

Lied 354 Jouw leven staat aan het begin

Bevestiging nieuwe leden

Voorlezen verantwoording

Wie toetreedt tot de Kerk, de Gemeente van Christus,
neemt een uitzonderlijk besluit.

Wie toetreedt, gelooft dat wij niet alleen aan onszelf zijn overgelaten,
maar dat door God een beroep op ons wordt gedaan om menswaardig te leven.

Wie toetreedt, neemt deel aan het gemeenteleven
en is bereid om persoonlijk gestalte te geven aan de opdracht,
die het Evangelie van Jezus Christus van ons vraagt.

Wie toetreedt, is zich bewust van de gelijkwaardigheid van mensen
en wil ertoe bijdragen om ook anderen tot hun recht te laten komen.

Wie toetreedt, erkent de verscheidenheid aan geloofsvisies
en is daarom genegen om ruimte te scheppen voor ieders eigen zienswijze.

Wie zo toetreedt, ziet de Algemene Kerk van Christus als een aangewezen mogelijkheid om aan mens en wereld recht te doen.

Vraag

Wil je met hart en ziel deel uitmaken van de Kerk van Christus,
waar ook deze Gemeente toe behoort, een geloofsgemeenschap die, geworteld in het Evangelie van Jezus Christus, en getrouw aan haar beginsel van vrijheid en verdraagzaamheid, God wil eren en dienen?
Wat is daarop jouw antwoord?

Bevestiging

Lied 672: 3 en 6 Kom laat ons deze dag (staande)

3 In 't li - chaam van de Heer
tot le - den uit - ver - ko - ren,
zijn wij door u - we kracht
als kin - deren nieuw ge - bo - ren.
Deel van uw ga - ven uit,
wees met uw kracht na - bij.
Dat ie - der op zijn plaats
een le - vend lid - maat zij.

Liedboek Online

6. Vul aan wat ons ontbreekt,
want stukwerk is ons pogen.
En wat ons afleidt van
de vrede uit den hoge,
laat dat, verheven licht,
in vuur en wind vergaan.
Houd Gij ons staande door
het wonder van Gods naam.

Persoonlijke woorden van en tot de nieuwe leden

Tjaard

Bijbellezing Lucas 19: 29-40

[29] Jezus en de leerlingen kwamen in de buurt van de dorpen Betfage en Betanië, bij de Olijfberg. Daar stuurde Jezus twee leerlingen vooruit. [30] Hij zei tegen hen: 'Ga naar dat dorp daar. Jullie zullen daar een jonge ezel zien, die vastgebonden staat. Er heeft nog nooit iemand op gereden. Maak hem los en breng hem hier. [31] Misschien vraagt iemand: 'Wat doen jullie daar?' Dan moet je zeggen: 'De Heer heeft deze ezel nodig.'

[32] De twee leerlingen gingen naar het dorp. Daar gebeurde alles precies zoals Jezus gezegd had. [33] Toen de leerlingen de ezel losmaakten, vroegen de eigenaars: 'Wat doen jullie daar?' [34] De leerlingen zeiden: 'De Heer heeft deze ezel nodig.'

[35] De leerlingen brachten de ezel bij Jezus. Ze legden hun jassen op de rug van de ezel, en lieten Jezus erop zitten. [36] Andere leerlingen legden hun jas op de weg. [37] Zo ging Jezus naar Jeruzalem. Toen hij

van de Olijfberg begon af te dalen, werden al zijn leerlingen blij. Ze dankten God voor alle wonderen die ze gezien hadden. Ze juichten en riepen: [38] ‘Leve de koning, de man die door God gestuurd is! Vrede in de hemel en alle eer aan God!’

[39] Tussen de mensen stonden ook een paar farizeeën. Zij zeiden tegen Jezus: ‘Meester, zeg tegen uw leerlingen dat ze stil moeten zijn!’ [40] Maar Jezus antwoordde: ‘Luister naar mijn woorden: Als mijn leerlingen stil zouden zijn, dan zouden de stenen gaan juichen en roepen!’

Lied 127: 1, 6 en 7 (LvdK 1973) Gaat, stillen in den lande

Gaat, stillen in den lande

LvdK Gezang 127

m: 16e eeuw/lezing E.K.G.

t: J. Rist

v: S.P. de Roos/J. Wit

1. Gaat, stil - len in den lan - de,
 uw Ko - ning te - ge - moet,
 de in - tocht is op han - den
 van Hem die wond - ren doet.
 Gij die de Heer ver - wacht,
 laat ons vóór al - le din - gen
 Hem ons ho - san - na zin - gen.
 Hij komt, Hij komt met macht.

6. Gaat uit met snelle schreden
 uw Koning tegemoet.
 Daar komt Hij aangereden,
 rechtvaardig, schoon en goed!
 Komt nu van overal
 uw Heer en Heiland groeten,
 die al het leed verzoeten,
 de pijn genezen zal.

7. Gij schenkt met volle handen,
 die zelf de armoe draagt.
 Gij maakt uzelf te schande,
 die steeds naar zondaars vraagt.
 Wij willen, groot en klein,
 die 't al van U ontvingen,
 U ons hosanna zingen
 en eeuwig dankbaar zijn.

Preek

De Heer heeft de ezel nodig

Palmpasen. Het is een prachtige zondag, maar ook een lastige om over te preken. Het verhaal van de intocht is uitbundig en feestelijk, maar we weten allemaal wat er komt. De week die volgt is zwaar. Van Hosanna naar “Kruisigt hem” in een paar dagen tijd. Toch is het vandaag feest. Twee mensen treden toe tot onze gemeente, en we vieren de doop van de kleine Fleur. Voorwaar: een belofte voor de toekomst! Al zal de familie, samen met ongetwijfeld veel gemeenteleden, ook stilstaan bij oma Marieke, die al sinds vijf jaar niet meer in ons midden is, maar veel voor de Remonstranten, in Schoonhoven en ook hier, betekend heeft.

In Rotterdam verwelkomen we vandaag nieuwkomers. Althans, op papier. In de praktijk horen ze vaak al lang bij het meubilair. Want wie meldt zich nu als lid of vriend als hij of zij er niet al jaren rondloopt?

En dan is er nog de tijd. We moeten op tijd klaar zijn. Best een klusje met alles wat we vandaag doen. Want als Koen en ik het hier te lang maken, vertrekt u voor het slotlied. Niet omdat u onze collecte wilt ontwijken — dat zou ik u nooit durven toeschrijven — maar om te voorkomen dat u moet offeren aan de gemeente Rotterdam voor het betaald parkeren. Andere kerken hebben zorgen over “voor het zingen de kerk uit gaan”, maar bij ons is het eerder “voor de boete de kerk uit gaan”.

Vandaag heb ik een vrolijk thema gekozen: “De Heer heeft de ezel nodig.”

U begrijpt: dat zegt niets over onze nieuwe leden. Hoewel — het gaat natuurlijk wel een beetje over ons allemaal. “Stukwerk is ons pogen,” zoals het zo mooi heet. Wie zich bij een kerk aansluit, mag hoge ambities hebben. Maar laten we eerlijk zijn: het valt soms tegen. Zelfs in een kerk — natuurlijk niet zo snel in de onze — gebeuren dingen die niet zouden moeten. Mensen maken ruzie. Er zijn misverstanden. De kerk blijkt toch niet het Koninkrijk Gods van pais en vree te zijn.

Al weer 23 jaar geleden overleed een wijs gemeentelid: Harry van Herwerden. Een oecumenisch mens in hart en nieren. Hij had er een hekel aan als remonstranten zichzelf op de borst klopten. “Kijk eens hoe liefdevol en verdraagzaam wij zijn. Dat is toch heel anders dan in andere kerken.” Veel remonstranten koesteren een beeld van andere kerken alsof die zijn blijven steken in de jaren zestig. De kerk als de natuurlijke habitat van Maarten ’t Hart. Maar dat is natuurlijk niet zo. Ook in andere kerken is verdraagzaamheid te vinden. En ook wij moeten het elke dag opnieuw waarmaken.

Harry zei vaak:

“Laten we niet denken dat het Koninkrijk Gods gevestigd is op de hoek van de Westersingel en het Museumpark.”

Een zin die het verdient om in marmer gebeiteld te worden. Of op z’n minst op een tegeltje.

Laten we teruggaan naar het verhaal van Jezus die op een ezeltje Jeruzalem binnenrijdt.

Laat ik eerst een misverstand uit de weg ruimen: het is geen teken van nederigheid dat hij op een ezel zat. Dat denken we graag — het staat in kinderbijbels en in de liederen die we zingen — maar het is niet waar. In het oude Israël hadden ze nu eenmaal niet veel met paarden. Een koning kwam, ook al bij de profeten, op een ezel binnenrijden. Dat deden koningen nu eenmaal. Jezus wist dat alles klaarstond. Ze hoefden de ezel maar even op te halen. En iedereen zou begrijpen: de Heer heeft hem nodig.

Het verhaal schetst een uitbundig feest. Een beetje zoals wanneer onze voetbalclub op Zuid weer eens wint en de fontein op het Hofplein niet veilig meer is. Niet dat dat zo vaak gebeurt, maar toch. De stad is in rep en roer. Nu gaat het gebeuren!

Maar een week later is het allemaal voorbij. Jezus wordt verraden, na het laatste avondmaal. Goede Vrijdag volgt. In een paar dagen gaat het van “Hosanna” naar “Kruisigt hem”. De mensen die hem eerder de hemel in prezen, laten hem daarna op een gruwelijke manier ombrengen.

We kunnen rustig constateren dat de rol van de ezel nu door de mensen wordt gespeeld. Overigens — weet u hoe het ezeltje van Jezus heette?

Ik heb het geleerd van onze organist, die natuurlijk een veel betere bijbelkennis heeft dan wij predikanten bij elkaar.

Het ezeltje luisterde naar de naam Sanna.

Ho Sanna!

Weer even terug naar het tekstwoord van vandaag:

“De Heer heeft de ezel nodig.”

Ik vind het een mooie, nuchtere manier om onze rol in de kerk te benoemen. Het vertelt ons hoe onze geloofsgemeenschap iedereen nodig heeft. Van stoere raspaarden tot eenvoudige ezeltjes. Dat is natuurlijk wat we vieren als we nieuwe leden en vrienden verwelkomen. Maar ook als we stilstaan bij degenen die al tientallen jaren tot onze gemeenschap behoren. Want ook vandaag gaan er bloemen naar wie 50, 60, 65 en zelfs 70 jaar geleden toetrad.

We hebben elkaar nodig. Niet alleen om het praktische werk te verrichten — koffie zetten, stoelen klaarzetten, collectes tellen en de kerk te besturen — maar ook om aan elkaar te groeien. Om met elkaar een geloofsgemeenschap te zijn. Natuurlijk, zo zeggen we het vaak, heb je de kerk niet nodig om te geloven. Maar het is wel gemakkelijker als we elkaar bij de les houden. Als we, door te luisteren naar elkaar, kunnen groeien. Juist doordat die anderen dingen zeggen die ons verder helpen.

We zijn niet zomaar een clubje ijverige zoekers die het zo goed met elkaar getroffen hebben. Nee, met elkaar zijn we als het ezeltje Sanna dat de Heer nodig had.

En dat is geen geringe rol. De ezel is niet het middelpunt van het verhaal, maar zonder hem komt het verhaal niet op gang.

Dus als u zich ooit afvraagt wat uw rol is in deze gemeente — denk dan aan Sanna. Niet spectaculair. Niet groots. Maar onmisbaar.

Laten we zo met elkaar verder gaan.

In vreugde, in verbondenheid, in het besef dat de Heer ons, maar ook wij mensen elkaar nodig hebben. Amen.

Stilte

Orgelspel

**Voorbeden en stil gebed, afgesloten met
gezamenlijk gebeden ‘Onze Vader (oec. versie)’**

Tijdens de voorbeden 367b

v. *Zo bidden wij tezamen*

a. *Heer, onze Heer, ontferm u over ons.*

Eeuwige God,

op deze dag van palmen en verwachting komen wij tot U,

dankbaar voor het verhaal dat ons draagt,

voor woorden die ons raken,

voor het teken van de ezel, eenvoudig en onmisbaar,

en voor uw Zoon, die ons voorgaat

op de weg van vrede en trouw.

Wij danken U voor deze gemeente,
voor allen die hier al zo lang hun plek hebben gevonden,
en voor wie vandaag opnieuw “ja” hebben gezegd
tegen het leven in uw licht.
Wij danken U voor Elisabeth en Fred,
voor hun verbondenheid en hun keuze om deel te zijn van dit geheel.
Wij danken U voor Fleur,
voor haar jonge leven, haar toekomst, haar belofte,
en voor allen die haar omringen met liefde.

- v. *Zo bidden wij tezamen*
a. *Heer, onze Heer, ontferm u over ons.*

Wij danken U voor mensen die ons voorgingen,
voor wie ons hebben geleerd te geloven, hopen en liefhebben,
en wij gedenken wie wij missen,
die in ons hart aanwezig blijven.
Laat hun leven vrucht dragen in ons bestaan,
en geef dat wij elkaar blijven dragen,
ook door verdriet en gemis heen.

- v. *Zo bidden wij tezamen*
a. *Heer, onze Heer, ontferm u over ons.*

God van alle mensen,
wij bidden U voor uw wereld,
voor plaatsen waar vreugde omslaat in geweld,
waar hoop verstomt en stemmen worden gesmoord.
Voor mensen die geen plek hebben,
voor jongeren die worstelen met zichzelf,
voor wie zoeken naar zin, naar toekomst, naar houvast.
Zegen het werk van allen die zich inzetten
voor geestelijke gezondheid en menswaardigheid.

Wij bidden U voor onze samenleving,
voor verdraagzaamheid en ruimte,
voor de moed om elkaar niet vast te zetten in gelijk of ongelijk,
maar om te leven in liefde,
zoals wij het elkaar vandaag hebben beloofd.

- v. *Zo bidden wij tezamen*
a. *Heer, onze Heer, ontferm u over ons.*

God,
leer ons de weg van de ezel te gaan:
niet groots en luid,
maar trouw en beschikbaar.
Dat wij onszelf durven geven
waar wij nodig zijn,
dat wij elkaar dragen,
en dat wij, hoe eenvoudig ook,
uw vrede dichterbij brengen.

Hoor ook de stille gebeden van ons hart...

(stilte)

En zo bidden wij met de woorden die ook ons gegeven zijn:

Onze Vader die in de hemel zijt,
Uw naam worde geheiligd;
Uw Koninkrijk kome;
Uw wil geschiede op aarde zoals in de hemel.
Geef ons heden ons dagelijks brood;
En vergeef ons onze schulden,
Zoals ook wij onze schuldenaars vergeven;
En leid ons niet in verzoeking,
Maar verlos ons van de boze.
Want van U is het Koninkrijk
En de kracht en de heerlijkheid
In eeuwigheid.
Amen.

Mededelingen

Collecte voor MindUs. Deze stichting werkt via projecten op scholen, in wijken en online aan de verbetering van de mentale gezondheid van jongeren.

De collecte bij de uitgang is bestemd voor de eigen gemeente. En bent u van plan wat eerder weg te gaan omdat het toch al laat is, gebruikt u nu dan even de QR code...

(Gemeente gaat staan)

Slotlied 552 Dit is een dag van zingen

1 Dit is een dag van zingen!
Voor-god zijn wij be-vrijd.
Gods kracht zal ons om - rin - gen,
zijn lief-de duurt al-tijd.
Ont-slo-ten is de poort
schar-nie-rend op de vre - de,
wij zul - len bin-nen - tre - den
en le - ven on - ge - stoord.

Liedboek Online

2. Zijn intocht werd tot teken,
tot hoeksteen van het recht;
van vrede kwam Hij spreken,
van leven warm en echt.
Gezegend is zijn naam.
Hij heeft aan ons zijn leven
en liefde doorgegeven
tot grond van ons bestaan.

3. Dit is een dag van zegen
een dag van feest en licht
van palmen hoog geheven
van zon en vergezicht
Geef ons vandaag de moed
het met uw naam te wagen
uw vrede uit te dragen
Loof God, want Hij is goed

Uitzending en zegen

Bevestigen wij dan ons geloof in een leven van liefde
aanvaarden wij onze verantwoordelijkheid voor onze geloofsgemeenschap,
haar taak in deze wereld, met haar noden.
En gaan we dan van hier naar ons huis en onze levensopdracht,
onder Gods zegen.

De Heer zegene en Hij behoede u.
De Heer doe zijn aangezicht over u lichten en zij u genadig.
De Heer verheffe zijn aangezicht over u en geve u vrede.
Amen.

Antwoordlied 978: 4

Orgelspel